

ဂျာနယ်ကျော်

ပပလေး

လောကီရတနာ

(၁)

မှောင်လွန်းရသည့်အထဲ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ရပ်လုံး ဆိတ်သုဉ်းနေလေ၏။

ခြံစီးရိုးတစ်လျှောက် ပိန္နဲပင်ကြီးများ ဖြင့် လေးဘက်လေးတန်စလုံး ပိတ်ဖုံးနေသော မေဒီနီ တောရကျောင်းဝင်းကြီးတစ်ဝင်းလုံး အမှောင်ထုထဲ၌ အတိုင်းမသိ ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေသည်။ ။

သစ်ပင်သစ်ရွက်များ အုပ်ကွယ်ထား၍ ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ အဆောက်အအုံများကို ကြယ်ရောင်ကလေးများ ဖြင့်သာ ဝိုးတိုးဝါးတား မြင်ရသည်။ ။

ကျောင်းဝင်းပေါက်ဝမှ ကားဝင်သွားသည့်အခါ ညဉ့်ငှက်များ လန့်၍ ဆူညံပျံသန်းကြသည့် အသံများ သည် မှောင်မိုက်တိတ်ဆိတ်နေသော ညကြီး၌ ရင်ဖိုစရာကောင်းသည်။ ။

ကားကို ပိန္နဲပင်ကြီးအောက်၌ ထိုးရပ်လိုက်ပြီးနောက် ကျောင်းခွေးများကို ကြောက်ကြောက်နှင့် ခြေသံမထွက်အောင် ချွတ်နင်းနင်းလျက်လျှောက်ခဲ့သည်။ ။

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မီးရောင်ကလေး မြင်ရ၍ ဆွမ်းစားဇရပ်ဆီသို့ အသံမကြားအောင် ပြေးသွားရသည်။ ။

ဆွမ်းစားဇရပ် မျက်နှာစာတွင် ကြက်တူရွေးတန်းကွက်

အပေါက်များ ရှိ၍ ဇရပ်ထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ။

မိန်းမ သုံးလေးဦးသည် ကျောင်းကပြင်၌ ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ စုဝေး ထိုင်နေကြရာမှ မှောင်ထဲတွင် မမြင်မစမ်းပြေးလာသော ကျွန်မကို ငုံ့ကြည့်နေကြသည်။ ။

ကျွန်မမှန်း သိလျှင် တစ်ဦးက ထ၍ လှေကားပေါက်မှ ဆီးရပ်ကြိုသည်။ ။

"ခုနကမှ အိမ်ပြန်ရောက်လို့ စာတွေ့ရတယ်၊ ကြီးကြီးခင် ဘယ်လို နေသေးသလဲ ခင်ခင်စု"

မီးရောင်ကို ကျောခိုင်းကာ ထွက်ရပ် ကြိုဆိုနေသော သူကို ခင်ခင်စုဖြစ်မှန်း အနားကပ်မှ သိရသည်။ ။

ကျွန်မက လှေကားမတက်မီ လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ။

"ဆုံးပြီ ... ခုနကပဲ"

အံ့ဩလွန်း၍ ကျွန်မမှာ ကြက်သေကြီးသေလျက် လှေကားထစ်၌ ကျောက်ရုပ်ကြီးလို ဖြစ်နေသည်။ ။

"မမကို လိုက်ရှာကြတာအနှံ့ပဲ၊ မြို့ထဲတောင် ရောက်သေးတယ်၊ ခုနကလေးကမှ အသက်ထွက်သွားတာ"

"ဟင်" ဟု ကျွန်မနှုတ်မှ ထွက်သွားကာ ခေါင်းငိုက်ကျသွားသည်။ ။

ယနေ့ည မြို့ထဲမှ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီး အိမ်သို့ ရောက်သည့်အခါ 'ကြီးကြီးခင် မူးနေတယ်။ မမလာခဲ့ပါ' ဟူသော ခင်ခင်စု၏ စာကလေးကို စားပွဲပေါ်၌ တွေ့တွေ့ချင်း 'ဟိုက်' ဟု အလန့်တကြား အော်လိုက်ကာ ပျာရီပျာယာ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

ကြီးကြီးခင် နေထိုင်မကောင်းဘူးဟု တစ်ခါမှ မကြားဖူး၍ အံ့သြလာခဲ့သည်။ ။

ကြီးကြီးခင်အတွက် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်မိသော်လည်း ရုတ်တရက် သေလိမ့်မည်ဟု မထင်။

ရုတ်တရက် သေဆုံးပုံကို ကြားသိရခြင်းသည် ကျွန်မအား ထိုနေရာမှ မရွေ့နိုင်လောက်အောင် ဇာဝီနှင့် စုတ်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ။

"ညနေကအကောင်းပဲ မမ၊ ရေပါချိုးပြီး မနက် ဆွမ်းဟင်းအတွက် ဈေးသွားဝယ်မလို့ ကျောင်းက အထွက်မူးလိုက်တာပြောပြီး ထိုင်ချတာပဲ ၊ အဲဒါနဲ့ ကျောင်းပေါ်ပြန်ပွေ့ တင်လာကြရတယ်၊ မမလိုက်ရှာကြတာ ရှာမတွေ့တာနဲ့ ဆရာဝန် ခေါ်ရတယ်၊ အသက်သာထွက်ရော စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောနိုင်ဘူး၊ သတိလဲမရဘူး"

ခင်ခင်စုပြောပြနေစည် မမြစိန် အနားသို့ ရောက်လာသည်။ ။

သူတို့ မှာ ကြီးကြီးခင် အသက်မထွက်ခင် ကျောင်းသို့အချိန်မီ ရောက်နှင့်နေကြသည်။ ။

ကြီးကြီးခင် သေပြီဟူသောအသိဖြင့် ပုတ်လောက်ကြီးသွားသော ကျွန်မခေါင်းကို အနိုင်နိုင်ပင့်ထောင်ရကာ ပြည့်ဝနေသော မျက်ရည်တွေနှင့် ဇရပ်ထဲသို့ အားယူကြည့်ရလေသည်။ ။ ဇရပ်ထဲ၌ ရှင်းနေသည်။ ။

ဆွမ်းစားကျောင်းဖြစ်၍ ခန်းမဆောင်ကြီး၌ သံဃာတော်များ ဆွမ်းစားကြသည့် စားပွဲခုံများ ၊ ဒန်ရေချိုင့်ခွက်များမှာ နံရံ၌ မှီစီထားသည်။ ။

ဆွမ်းစားကျောင်းခန်းမကြီး၏ အနောက်ဘက် အဆောင်တံခါးဝ၌ ဦးပဉ္စင်းနှစ်ပါး ရပ်နေကြကာ အထဲသို့ လှမ်းကြည့်နေကြသည်။ ။

ဇရပ်ထဲ၌ ဓာတ်မီးရောင်မှာ ထိန်နေအောင် မလင်းလှဘဲ အားနည်း

ကာ အရောင်ဖျော့မှို န်နေသည် ။

ခန်းမကြီးအလည်ပေါက်တွင် အနီးအနားမှ သတင်းမေးလာကြသည့် ဧည့်သည် တစ်စု ထိုင်နေကြသည် ။

ကျွန်မမှာ မည်သူတွေမှန်း သေသေချာချာ မကြည့်နိုင်ဘဲ ခင်ခင်စုနှင့် မမြစိန်ခေါ်ရာနောက်သို့ လေးလံစွာလျှောက်လိုက်သွားရသည် ။

ဧရပ်နောက်ဖေး အဆောင်ကလေးဆီသို့လာခဲ့ကြရာ အခန်း၀၅၅ ပိတ်ရပ်နေကြသော ဦးပဉ္စင်းနှစ်ပါးက လမ်းဖယ် ပေးကြသည် ။

မီးဖိုနှင့်ကပ်လျက် စားသောက်စရာ ကြောင်အိမ်၊ ဗီရို၊ အိုးခွက်ပန်းကန်များ ထားရာ စားဖိုဆောင်အခန်းထဲ၌ ကြီးကြီးခင်၏ အလောင်းကို ဘွားခနဲ မြင်လိုက်ရသည် ။

ကျွန်မ၏ မျက်လုံးတွေမှာ ပြာသွားကာ ရင်ထဲ၌ နာသွားလေသည် ။

ကြီးကြီးခင်၏ အလောင်းကို မီးဖိုဆောင်ထဲ၌ တွေ့ရတာမျိုးလောက် ရင်ထဲ နာသည် မရှိ။

နောက်နောက်က ကြီးကြီးခင်ကို မီးဖိုဆောင်ထဲ၌ အသက်ပျောက်လိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်၍ မသိမမြင်ခဲ့သော်လည်း ကြီးကြီးခင်ကို ‘ဒီနေရာဟာ ကြီးကြီးခင်နေရာ မဟုတ်ဘူး ’ ဟု ပြောဖူးခဲ့သော အတိတ်ကြောင့် ရင်ထဲ၌ မခံမရပ်နိုင်အောင် နာသွားခြင်းဖြစ်သည် ။

အသက် ၆၀ ခန့်ရှိ အမယ်ကြီးတစ်ယောက်မှာ ကြီးကြီးခင်၏ အလောင်းဘေး၌ ထိုင်နေသည် ။

ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးနှင့် ကံဘဲမှ အမြတ်တော်ခွန် ဝန်ထောက်ကတော် ဒေါ်ပြုံးတို့ လည်း အနားတွင် ရှိကြသည် ။

ကြီးကြီးခင်သည် ခေါင်းအုံးပေါ်၌ ဘီးဆံပတ်ကြီးနှင့် အညာစောင်အ
နီကို တစ်ကိုယ်လုံး ခြုံထားကာ အိပ်နေသည့် အတိုင်း ခြေဆန့်လက်ဆ
န့် အသက်ပျောက်နေရှာသည်။ ။

အလောင်းခြေရင်း၌ ကျွန်မထိုင်ချလိုက်သည်။ ။

စောင်ဖုံးထားသော ခြေထောက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခြေဖဝါးမှ တ
င်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားကာ တစ်မိမိမိမိထိုင်၍ ကြည့်လျက် နေစဉ်အတွ
င်း ကျွန်မ၏ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်၍ မရသလောက် လွင့်ချင်ရာ လွင့်နေသ
ည်။ ။

ကျောင်းသို့ လာလှူဒါန်းကြသော မုန့်သေတ္တာ၊ နို့ဆီ၊ ငါးသေတ္တာဘူး
များ သိုလှောင်ထားရာ ဗီရိုကြီးနှင့် တစ်ဖက်က ပန်းကန်ခွက်ယောက်
ထားရာ ဗီရို ကြောင်အိမ် နှစ်လုံးကြား၌ အသက်ပျောက်နေသော
ကြီးကြီးခင်၊ သူ့ခြေရင်းက ကျွန်မ၊ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အဘ
ယ်ပုံသိခဲ့ကြသနည်း။
